

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De officio & dignitate Sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

que Meditationes & Examina Statûs, ut vocant, in hoc se-
cundo Exemplari suggerentur, ut vel hoc brevi tempore di-
gnam de Sacerdotio, functionibusque illi annexis æstima-
tionem concipiat futurus Sacerdos, simulque utilem etiam
praxin addiscat, easdem functiones cum debita decentia, fru-
ctûque peragendi.

DIES PRIMA.

Tessera.

Nimis honorificati sunt Amici tui DEUS, nimis confor-
tatus est principatus eorum. Psal. 138.

MEDITATIO I.

DE OFFICIO ET DIGNITATE
SACERDOTIS.

Præludium I. est, imaginari tibi, quòd coram Christo in
cælis sedente, & Pontificiis vestibus induto stectens, vestes
sacerdotalis, & cum iisdem etiam omnem potestatem Sacer-
dotibus convenientem accipias, ita ut dicere cum eodem
Christo possis: *Data est mihi omnis potestas, in calo* (ut inde
Christum ad Altare advozem) *& in terra*, ut homines spi-
ritualiter ligare & solvere possim.

Præludium II. est, petere gratiam, ut officium & dignita-
tem Sacerdotum verè cognoscere, & pro tanto beneficio de-
bitas gratias, ut oportet, persolvere queas.

Punctum I.

Considera I. Quòd, sicut DEUS olim in Mundo naturali
duo luminaria creavit, majus unum, videlicet Solem, ut præ-
esset diei, alterum minus, nempe Lunam, ut præesset nocti;
ita in Mundo quoque politico duo luminaria, scilicet *Sacer-*
dores, qui præessent diei, id est, spiritualium, & ad DEI cul-
tum pertinentium rerum curam gererent, & *Reges ac Magi-*
stratum sæcularem, qui nocti præessent, id est, quoad tempo-
ralia bona Populos sibi subjectos dirigerent, constituit, uti
Hugo de S. Victore in c. 1. Gen. notat.

Considera II. Quanam sint ista spiritualia, ad quæ admi-
nistran-

nistranda Sacerdotes sunt constituti, scilicet ut Sacrificium DEO sacrificent, thymiama Orationis publicæ, seu Horarum Canonicatum pro Populo offerant, & Sacramenta, ipsaque verbum divinum administrent.

Considera III. Quanta hinc dignitas Sacerdotali Statu oriatur, tanta scilicet, ut omnis Regum terrenorum, aliorumque Dominorum dignitas tantum Sacerdotum excellentiæ & dignitati cedat, quantum spiritualia corporalibus, & cælestia terrenis antecellunt, ita ut Vasquez non sine fundamento ex ipsa S. Thomæ doctrina petito docere aulos sibi, posse virtutis habitum ab Observantia communi distinctum circa cultum Sacerdotum constitui; eò quòd in illis speculatur quædam dignitas longè excellentior civili reperitur, metoque adeò S. Ignatius in Epist. ad Smyrn. dixerit, *Sacerdotium esse summam honorum omnium, quæ in hominibus consistunt.* Vide proin, an dignam hactenus de tali statu estimationem conceperis, aut certè concipere deinceps velis. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quam beneficium DEUS tibi concesserit, dum te præ tot millionibus aliorum hominum ad Statum tam excelsum vocare dignatus est, de quo Cassianus in Capit. gloriæ merito dixerit: *Sacerdos DEI altissimi, si omnium Dominorum sublimitatem contempleris, sublimior es: sed Creatore tuo inferior es.* An non præ admiratione in illius Davidis Ps. 112. voces erumpes: *Quis sicut Dominus DEI noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in calce, & in terra? Suscitatus à terra inopem, & de stercore elevans pauperem, ut collocet eum cum Principibus, cum Principibus Populi sui.*

Considera II. Si S. Bernardus s. 52. de Christianis dicitur ausus est, nihil ita displicere DEO, præsertim in filiis gratiæ quam ingratitude, eò quòd scilicet, sicut plura beneficia quam Ethnici & Infideles acceperunt, ita magis quoque eorum agnoscere, & DEUM pro illorum collatione laudare, gratiasque debitas agere debuissent; quanto magis DEO displiciturum esset, si tu, cui beneficium tam grande per Sacerdotis collationem exhibitum est, illud non, ut oportet, gratias

præfissimo animo agnoscere, proque eodem, optimo, quo poteris, modo gratum te exhibere studeas.

Confidera III. Quis sit optimus, & DEO acceptissimus gratitudinis modus; si scilicet finem illum, propter quem tibi hoc beneficium contulit, perfectissimo modo obtinere studeas, atque ad eum omnes functiones Sacerdotales, eâ intentione & accuratatione, quem ipsa earundem functionum natura & dignitas requirit, perficere coneris. Statue proin, hæc ipsa in collectione functionum harum naturam & praxin sedulo indagare, & studiosè deinceps adhibere. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Si quotidiana docet experientia, quanto maior est hominis cuiusque dignitas, tanto majorem quoque in eo gravitatem, integritatēque morum requiri; quantam à te velut Sacerdote ad summam dignitatem evectō DEUS & Homines, sanctitatem & gravitatem in omnibus tuis actionibus desideraturi sint. Id sanè appositè expressit pius Author l. 4. de imit. Christi c. 5. dum dixit: *Attende tibi, & vide, cuius ministerium tibi traditum est per impositionem manus Episcopi. Non alleviasti onus tuum, sed arctiori jam alligatus es vinculo disciplina, & ad maiorem teneris perfectionem sanctitatis. Sacerdos omnibus virtutibus debet esse ornatus, & alius bona vita exemplum præbere. Eius conversatio non cum Popularibus & communibus hominum sit, sed cum Angelis in cælo, aut cum perfectis Viris in terra.*

Confidera II. Quantopere gaudere, & vel hoc ipso etiam ex titulo gratulari tibi debeas ob Sacerdotij ordinem susceptum, eò quòd tam potens tibi per eum stimulus offeratur, ad omnem sanctitatem, virtutumque altissimarum studium sectandum, ut, quod es professione, actione potiùs, quàm nomine demonstres; ut actio respondeat nomini, & nomen cum operibus incidat, quemadmodum S. Ambrosius hortatur.

Confidera III. Quomodo tu hætenus similem sanctitatem obtinere studueris, & sectari deinceps velis, maximè cum, teste Concilio Tridentino Sess. 22. c. 1. nihil sit, quòd alios magis ad pietatem & DEI cultum assidue instruat, quàm eorum vita & exemplum, qui se divino ministerio dedicaverunt.

runt; cum enim à rebus sæculi in altiore locum sublatis conspiciantur, in eos tanquam speculum reliqui oculos conspiciunt, ex illisque sumunt, quod imitentur. Colloquium ad Christum.

MEDITATIO II.

DE PRIMO SACERDOTIS OFFICIO,
SEV MISSÆ SACRIFICIO
OFFERENDO.

Præludium I. est, imaginari Christum in Altari Hostiam & Calicem de manu Sacerdotis accipientem, & æterno suo Patri offerentem, cum verè principalis offerens in Missæ Sacrificio sit ipse Christus, Sacerdotes verò Vicarij & Ministri duntaxat.

Præludium II. Petere gratiam, ut & dignitatem ac fructus hujus Sacrificij ritè cognoscere, & ad illud debita cum reverentia celebrandum convenienter te disponere possis.

Punctum I.

Considera I. Quàm præstans, Deoque gratum sit hoc Sacrificium, cum & ipsa res oblata, & ipse offerens principalis sit infinitæ dignitatis, ut ad eò merito hoc Sacrificium dignitate sua excedere dicatur quæcunque Sacrificia veteris Testamenti, etiam collectivè accepta, & propterea magis Deo placeat, quàm si quis omnes victimas possibles Deo offerret, aut omnes actus virtutum excogitabiles eliceret; nam, ut rectè dixit Bellarminus l. 1. de Missa. c. 1. Missæ Sacrificium non est opus nostrum, sed Christi; ipse enim est primarius, & sempiternus Sacerdos, qui seipsum per Eucharistiam Patri obtulit in Sacra Cæna, & quotidie per Ministros suos se offerit in Sacrificio.

Considera II. Quàm multiplex ex hoc Sacrificio fructus oriatur, is nempe, quem Thomas Kempensis l. 4. de imitat. 1. breviter sequentibus verbis indicavit dicens: *Quando Sacerdos celebrat, Deum honorat* (per holocaustum perfectissimum) *Angelos laudat* (nam & hi adstant velut mensa hujus Ministri, teste S. Chrysostoro hom. 3. in epist. ad Ephe.) *Ecclesiam aedificat* (cujus nomine hoc Sacrificium offert, ut eodem placatus Deus ipsam regere & conservare, & augere